

BEREN GÖKHAN

AYIBORA

HSAL Yaratıcı Yazarlık Yayınları

**Aybora
Beren Gökhan**

Ed tör : İnci Aydın

Arka Kapak Görsel : Hüma Akçay

Kapak Tasarımı : Zeynep Nida Muslu

Sayfa Düzen ve Baskıya Hazırlık : Zeynep Nida Muslu

1.Baskı, Aralık, 2024, İstanbul

Bu kitabın tüm hakları HSAL Yaratıcı Yazarlık

Yayınlara aittir. Tüm hakları gizlidir.

Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz

bir kopyası oluşturulamaz.

BEREN GÖKHAN

AYBORÇ

BAŞLARKEN

HSAL Yaratıcı Yazarlık Kulübü'nün yayınladığı bu ilk kitaptaki şiirler 9. Sınıf öğrencimiz Beren Gökhan'a ait. Arka kapak resmi Hüma Akçay, mizanpaj ve tasarım Zeynep Nida Muslu tarafından gerçekleştirildi.

Her ne kadar giriş yazılarımı itici bulsam da birkaç şeye değinmek istiyorum. Bu şiirler adım adım örülen bir olanaksızlığı anlatır. Dünya yalancıdır, olumsuzdur, kötülüklerle doludur. Şiirler ise sevgili aracılığıyla bu kötülüklerden kaçıştır. Bir anlamda olumsuzluğun farklı bir olumsuzlukla değillenmesidir.

Anlatılamayan duyguların tohumları çorak bir toprakta yeşillenebilir mi? Hayır ancak genç bir şairin dizelerinde filizlenip gelişebilir. "Soneler hayallerinde aldatılan herkese" diyor Beren. Hayal kurabilmek bile bugün dünyanın en zor işlerinden biriyken bunu özenli sözcüklerle anlatmak düşlerin kıymetini anlatıyor. Haddizatında, ruhurevan, tahayyül sözcükleriyle kentin keşmekeşinden çıkarak eski İstanbul'un cumbalı evlerinin sokağından geçiyoruz. Peşimizden bir gramafon ezgisi geliyor...

Yaratıcı Yazarlık Kulübü Öğretmen

Dr. İnci AYDIN

HSAL 2025

I

Buklelerin içinde ruhum kıvrılır
Kalbim gülüşüne tutsak
Keşke,yalnız senli benli diyarlara kaçsak
Olmaz,benim her dünyam sana hasret kalır

II

Belki sevdiğin vardır göremem,
Sevenin vardır duyamam
Mesut olduğuna dokunamam
Yalnız seni kalbimde hissedebilirim

III

Yolda kalmış bir vapur yolcusu
Misali dalgalanır bu yürek senin
Her salınışına,çizgisinde devam eder vapur,
başlar tekrar insan almaya,
bense misalde yokumdur;
atmışım denize kendimi,
senin kader rüzgârına

IV

Kitap okunur da insan nasıl okunur
Gözleri bir renk, fevkaladelere dokunur
Müthişiliğin gelir,benim yüzüme soyunur

İşte o aşk ise bende senin hecelerle yazılır. v Benle ömrünü
yaşa diye seni bağlayamam, seni bağlaması gereken kaderin
kendisidir, Bir söz edemem Tanrı'ya, kendin benliğimin
efendisidir. VI Gün yine geçti,biz olma ihtimali bir gün daha
azaldı, yüzüme bakmadın;yoksa sendeki beni görmekten mi
korktun ay yüzlüm? İşte o beyaz tenin,gecemi aydınlatan bir
sevinç çiçeği,
keşke görmek istesen be oğlan ...

VII

Arabayla geleceğime doğru sürüyorum,
ufukta bir sen varsın görüyorum,
peki senin ufkunda ben var mıyım?
Bilemiyorum.

Beni geleceğinde düşlemezsen benliğim kâbusa dönüşür.
Sakınıyorum seni
arabamdan çıkan dumandan ötürü.

VII

Çabalıyorum,senin yolların hep bana engel kuruyor;
sadece sen varsın diye dayanabilirim bu zorluklara,
mahluklar seni bana uzaklaştırıyor,
bir kez de sevenim kavuşmak için çabalasa bana

VIII

Bugün günlerden sonbahar,
üzerime palto gibi sinmiş yalnızlığı kuru şekilde hissediyorum;
Bugün günlerden belirsizlik,
nefes alacağım belki ama
nefes almak isteyeceğimi sanmıyorum

IX Şu saçlarında hiç bana uzanan bir kıvrım yok mudur ruh-u
revan,söyle bana bileyim. Ferhat değilim sonuçta, senin yolun bana
değilse ben kendimkini değiştireyim X Şu zalim dünyada bir kum
tanesi değil miyiz zaten,sen istisnasın. Deniz en güzel
mevcesı,süzülüşü gülüşünde saklıdır. Ki ben bir kum tanesi,süzülebilir
miyim mevcelerinde, biçimliler misali XI

Bu yaramaz aşk, sendeki benle ne kadar oynadı;kurcaladı seni.
İşin güzeli,kurcaladıktan sonra bir tarafa atmadı,göğsüne gömdü onu.
Ah şu yaramaz aşk,bendeki seni büyüttüğü kadar
Sendeki beni yaratamaz mı?

XII

Senin kalemin oldum gidiyorum,
ellerinin değdiği her acize seni yüceltiyorum.
Muhattabın olamama zorluğu ne kadar ağır bilir misin?
Bir annenin bebeğinin doğar doğmaz ölmesi...

XIII

Takdir ederler beni minik insancıklar,
bu güllerle kaplı sözlerim için.
Bilmezler;benim kelimelerim,
senin harikaliğının eşsiz çalıntısıdır.

XIV

Solgun bahar gözlerine kavuşmayı nihayet buldum,
o nihayet ki ne küçük kelime;
hayattan sensiz geçen her zamanım,boş tahayyüllerden ibaretti.
Sen geldin,nihai kelimesi harflerle sarıldı,zamanımı senle kazandırdı.

XV

Ne güzel yazıyorum diyorum kendimce,
bu kusurlarımı örtmenin bir serpilişı.
Şansım olsa da gün ışığının taze sıcaklığında kavrulan bir nimet olsam.
Gerçi hayat beni nimetten sayar mı?
Güneş ışığını yaz kor kömür misali,ben de seni yazayım.
Haddizatında "Ne güzel,yazıyorum" dedim.

XVI

Sana övgülerim,yaratılanları kandırmasın.
Ben ne çapkın bir kızcağız,ne de keder döşeyen bir yazıyımdır.
Asıl olan,yazdıklarımın ihtişamlı prensidir.
Beyaz atı,deri yelesi,kraliyeti yoktur lakin.
Bir gülüşü vardır.

XVII

Bu dünyadaki tüm hissedener biçimsizdir.
Ya yüzlerine bakılmaz ya kalplerine.
Sen de biçimsizdin, gözlerim seni harikulade biçimsiz yapana kadar.
Burada gece saçlım,seni tüm görünen ve görünmeyen kusurlarınla
kabul ediyorum;görünüşün banadır,kötülerin banadır.
bense her vakit sana.

XVIII

Hızlı giden kelimeler mi?Yoksa önümden hızla koşup giden sen misin?
Hislerimden mi saklandın,korktun?Nedir bu ani kaçışın?
En son attığın acımasız bakışın,
yüreğimdeki boşluklar için geri döner misin?

XIX

Orada olduğumu bilmene rağmen niye kirpiklerini çehreme değdirmedin.
Ki sen vicdansız,kendini benden ne kolay sakınırsın.
Dostunun rüzgarında açılan çiçeğin,
benim yağmurumda ıslanamaz mı?

XX

Gitti gidiyor mutluluk, eline almışsın kendini, sırtını alıp dönüyorsun.

Haklısın, ben de sen olsaydım, elimdeki yeterdi bana.

Sen ben olma ricam, düşüncelerim beni karanlığa boğar.

Aydınlığında kal,

yüreklerimizin bizi ol.

XXI

Soluksuz kalmak zor mu papatyam?

Ne kadar narindir papatya, kışlara boynunu büker.

Peki sen, neden kışa değil de yalanlara boyun eğiyorsun yürek ateşi?

Umutsuzdum zaten kendimden, şimdi uzaklaşmam gerek gözlerenden.

XXII

Umudumu kaybediyorum sana karşı,

bana gelen yollar zor değilmiş, yokmuş nezdinde.

Vay şu şanssızlığı bana yoldaş eden kader,

sevdiremez misin sevdiğimi bir kereliğine?

XXIII

Evvel duygular zelzelesi vardı, ben senin enkazının altında kaldım,

sevdim sevilmedim, her şeyden elimi çektim,

elimden tutan olmadı; çok yazık,

ben her yaşanana rağmen sevmeyi değil;

seni sevmeyi çok sevdim.

XXIV

Sorma beni belki de olmadığım gelecekte,

çehrenin bir santimini bile görmek istemem.

Neden sevdirdin bana kendini?

Değil başkasını, kendimi bile senden öte sevmem.

XXV

Son bir şans veriyorum sana,yüreğimin hatrına.

Kalp bilirsin, akıl dinlemez bir kereliğine.

Haddizatında sulh ilan etmişler birbirlerine;

ki bir sonuç vereyim bu sevgi dağına.

XXVI

Sendeki ruhu çalarsam, bana öfkelenir misin melodim?

Bu ben, ruhunun notalarını dinlemeyi

karşısındakinden daha çok seviyor.

İzin ver tek dinleyeyim,

olurum ben gönlündeki ezgilerde anonim

XXVII

Kış belirtilerini gösteriyor yüzünde, bir kristalsin sanki;

soğuk, parlak ve göz alıcı.

Ne tesadüf:koymuş eller kristalimi baş köşeye.

Sürüyorlar ellerini, bilmeden kristalimin değerini.

Dayanıyorum, biraz sabredersem sensiz kalıyorum.

XXVIII

Gördüm,sevdiceğin varmış,tavaf etmiş ellerin onun saçlarını,
narin telleri avuçlarında kalmış.

Duydum, bana nefretler varmış.

Zaten sevgi sevdiğime, nefret bana kalırmış.

XXIX

Bu veda busesi sana değil hiç biz olamayan aşkımıza.

Bir kuş uçtu, kanatlanışında sana dokundum.

Sokakçılar yapmışlar yeni şarkılarını,

her hecelerinde seni duydum.

Evvel en kötüsü bir kız vardı,

seni onunla gördüm.

XXX

Prens bende ki kraliyeti son buldu,

başkalarının diyarlarında tahtına kavuştu.

Ben de zaten hiç benim olmayan o minik kuşumu,

avuçlarımdan bıraktım.

Mesutça ellerimin arasından uçtu.

Ama o ne mesutluktu...

XXXI

Vazgeçtim bu yalancı dünyadan,bize gösterdiği bir tek doğrusu var mıdır?

Görmüşüm koyu gözlerini, bende bıraktığı hatıra izlerini.

Söyle gün ışığım, sensizlik ben kadar vâ r mıdır?

Ey gel üstüme aciz dünya, işte bu defa benden ötesi yoktur.

XXXII

Hikayemiz burada bitmemiş, kendimce sonlandıran taraftaymışım bunca zaman.

Senin ellerin bir kadının saçlarını değil,ruhumu tavaf etmiş.

Seni kendinden öte yargıladım, affına sığınırım.

Bu vakit,sen de bana sığınır mısın?

XXXIII

Ellerim ellerine değse, olur ellerim ellerinde kırmızı.

Ne bir utanç, sevgi rengidir .

Gözlerin gözlerimle buluşur, papatyalar açar sonbahar gönlümde.

Karmaşa, bahçelerimde yeni açan gülün diken keskinliğidir.

XXXIV

Ateş ol, çehrene yanayım,

Hava ol, büyüne kapılayım,

Toprak ol, ruhumu adayayım,

Su ol, içinde boğulayım,

Evren sensin sevgilim lâkin neredesin?

XXXV

Seni sana nasıl anlatsam?Sen daha kendindeki müthişliğin farkında değilsin ki.

Bir alfabe olsam,tüm harfler senin adın.

Biraz da olsa bu hasret, senin krallığın sonsuza dek alfabemiz olmadan yaşayamaz.

Ben senden oluşayım, sen beni yaz, yabancılardan sakın.

Olur mu kara kışım?

XXXVI

Nankörlük kadar yakın yoktur aşkıma,
her sevdiğim zaman;hançer saplar ruhuma.
Ben,kanımla gözlerini seyrederim.
Gerek yok ölümümle senin doyumuna.

XXXVII

Romeo senden mi çalmış rolünü, önde bulunmuş tüm sayfalarda.
Renklenmiş sözcükleri,vâr olmuş sanatlarla.
Dudakları değil, bakışları konuşan.
Hepsi senin yansıman, kaybolmuş satırlarda.

XXXVIII

Elbet mutluluk sana çok yakışır, tebessümüne dünyamı yakarım.
Bu küçücük dünya, gülleriyle kokuna nazlanır.
Koşulsuz, seni duyandan öte ben anlarım.
Güzel sevgilim, yok mudur bunun bizsiz çaresi?

XXXIX

Işıklarda parıldayan saçlarını, karanlıkta ahenk yaratan gözlerini
hissediyorum.
Belki yumuşak teller ruhun sözleri değil. Ya gözler?
Hiç mi doğruyu söylemezler? Ben aciz gözlerimle bakışlarını bekliyorum.
Kabulüm. Ama söylemediğin sözler?

XL

Kara kuzunun yanında uykuya dalan çoban misali,
beni kandırmanı seviyorum.
Çünkü yoktur vâr oluşunun eşiti nezdimde.
Hayalimde, seni hep giderken sayıyorum.
Ruhu-revanımı yüceltiyorum kendimce.

XLI

Ruhuna dokundum da zevahirine ulaşamadım bugün.
Tüm cihan seni mırıldandı sanki yüreğime.

Seni gönlüme ateş bağladı düğüm.
Değemedim kimsede sende gördüğüme.

XLII

Bugün evren dünyaya kırgın, ben sana.
Evren kırgınlığını gösterdi yeryüzüne gözyaşlarını göndererek,
ben de kırgın oldum sen tarafından seilmeyerek
Güzel kader, sonu var mı bunun?

XLIII

Değer verdiğim kadar, gözünde değersizleşiyorum,
sana görünmek de bir şans,bunu biliyorum.
Şu gereksiz duygular, beni namütenahi yerlerde yakaladılar,
senden asla vazgeçemiyorum
papatya saçlımı ölesiye seviyorum.

XLIV

Papatya olan senin zevahirin değil elbet:
papatya açılan gönlümdeki tohumun aslı sensin,
su akar mı yaşlarımdan zamanla bilmem,
beni ben yapan umut kesilir;
ufuğun sonunda ben seninimdir,
seni ben yapan sensin.

XLV

Hayat Meclis'inden geçerken belirsizce,
adının baş harfini önüme yasa diye koydular,
yanlışına karar veren, beni kendi içimde yargılatan sen;
boyun eğdim hükümlerine sessizce, gidişini seyretmekten kayboldum
sensizlikte,
bundan sonra gönlümün suçlusuyum dedim,
müebbet kaldım hapislerinde.

XLVI

Aşkımın kafiri misin? Yoktur bu inançsızlığının açıklaması.
Aynı anda toprağa kavuşmayan iki yürek birbirine bağlanamaz mı?

Ki sen açtığın çiçekleri papatyalarımaya göstermezsin,savaş başlar dünyamda.

Yok mudur hislerinde hislerimin kalıntısı?

Hiç yoksa yanında; yaşatırım ben koynunda.

XLVII

Çatıp kaşlarını gitme, öldürtme kendini

Sözcüklerim sana bitiyor, duyamıyorsun

Satırlar yazdım, sadık kılmak için seni

Sadık kılmak ne düşünce, beni sevmiyorsun.

Bendeki şanslarını tüketiyorsun olmayan sevgilim.

Ve bunu göremiyorsun.

XLVIII

Ateşe verdin kalbimi, işledinilmekilmek seni.

Ben, aciz bir kız, bu kadarını bekleyemezdim

kaderden, sele bıraktı beni estiği yelden;

düğümleyemedim karıştığım yerden seni;

delikanlı sen banasın ezelden beri.

XLIX

Fes takmış tarihten bir adam,

kalbimdeki seni alıyor,etraf kan.

Deşiyor boşluğumu,

olmayan aşkınla kandırıyor.

Üzgünüm seni de içine kattığım zan

biz tarihten yalanmışız be adam!...

L

Bu soneler,hayallerinde aldatılan herkese....

HAYALLERİNDE ALDATILAN HERKESE

